

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

2485 *Reial decret llei 4/2014, de 7 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració de deute empresarial.*

I

Sovint, empreses realment viables des d'un punt de vista operatiu (és a dir susceptibles de generar beneficis en el seu negoci ordinari) han esdevingut inviables des d'un punt de vista financer. Davant d'aquesta situació hi ha dues alternatives: bé liquidar l'empresa en el seu conjunt, o bé sanejar-la des d'un punt de vista financer, amb la finalitat que el deute romanent sigui suportable, i permetre així que l'empresa segueixi atenent els seus compromisos en el trànsit econòmic, generant riquesa i creant llocs de treball. Sembla evident que la segona alternativa és preferible a la primera, i en conseqüència és obligació dels poders públics adoptar mesures que afavoreixin l'alleujament de càrrega financera o «despallanquejament».

Aquesta és precisament la finalitat d'aquest Reial decret llei, que s'ha de conjugar amb el màxim respecte a les expectatives legítimes dels creditors, els quals han de participar activament i amb les màximes garanties en aquests procediments d'alleujament de càrrega financera.

Es tracta en definitiva d'afavorir també per a ells que una expectativa incerta de cobrament d'una quantitat elevada (en termes de capacitat de pagament del deutor) esdevingui una certesa raonable de cobrament d'una quantitat més reduïda o subjecta a una espera més llarga. Es tracta d'afavorir també els mecanismes perquè el deute es pugui transformar en capital.

Només mitjançant l'alleujament del deute insostenible és possible aconseguir que torni a fluir el crèdit, concebut no tant com a palanca sinó com a vertadera saba de l'economia, atès que el crèdit és indispensable per atendre els desfasaments entre cobraments i pagaments propis del gir empresarial i per emprendre les inversions veritablement productives, sempre –és clar– que el deute corresponent sigui suportable.

II

En els dos últims anys s'han atès, per ordre d'urgència, les necessitats específiques d'alleujament de càrrega i desendeutament dels diversos sectors demandants de crèdit de l'economia espanyola.

Les primeres mesures, les més urgents i potser les més intenses, van ser les adoptades en matèria de deute hipotecari per adquisició d'habitatge. Així, des de març de 2012 es van adoptar mesures rellevants tendents a pal·liar la difícil situació en què estaven els deutors més vulnerables. Les mesures adoptades des de llavors en el Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, en el Reial decret llei 27/2012, de 15 de novembre, de mesures urgents per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, i en la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, han permès donar una resposta equilibrada respecte a aquest conjunt de deutors.

Amb posterioritat, la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, va abordar una sèrie de mesures destinades a beneficiar tot tipus d'empreses, i els empresaris autònoms, entre les quals destaca la regulació de la figura de l'emprenedor de responsabilitat limitada, la creació de la societat limitada de formació successiva i la introducció d'un mecanisme de negociació extrajudicial de deutes d'empresaris, tant si eren persones físiques com jurídiques.

Aquest és el moment per emprendre mesures principalment destinades a la reestructuració viable del deute empresarial. En efecte, un cop feta la reestructuració necessària del sector financer, i sanejats els balanços bancaris, les entitats de crèdit i els altres creditors financers poden contribuir al sanejament de les empreses que, malgrat el seu endeutament elevat, segueixen sent productives, i ho han de fer.

III

La paradoxa del cas és que, en l'actualitat, la dificultat per arribar a acords entre deutor i creditors financers deriva no tant de la falta de voluntat de les parts sinó de determinades rigideses residenciadades principalment en la normativa concursal i preconcursal.

El procediment concursal espanyol conclou en un alt nombre de casos en la liquidació del deutor, de manera que la fase preconcursal esdevé veritablement determinant per a la reestructuració financera de les empreses. A aquests efectes, els acords de refinançament són els instruments més adequats per establir nous calendaris d'amortització i condicions financeres més concordes amb la situació del mercat i de les empreses, a canvi de quitaments, esperes i capitalitzacions dels deutes.

Per això, aquesta reforma se centra en la millora del marc legal preconcursal dels acords de refinançament, atès que constitueixen una de les àrees estratègicament més rellevants en la mesura en què, fruit del consens entre el deutor i els seus creditors, pretenen la maximització del valor dels actius, i eviten el concurs de l'entitat, i la reducció o ajornament dels passius.

Per eliminar incerteses legals es van introduir a Espanya els acords col·lectius de refinançament així com la seva homologació judicial. Aquests mecanismes atorguen protecció legal als acords assolits per una majoria suficient de creditors de manera que, en el supòsit eventual d'un concurs, les operacions que s'hi incorporen no estiguin subjectes a rescissió i, si s'escau, puguin estendre determinats efectes a creditors dissidents o no partícips.

En aquest punt, s'han detectat una sèrie de limitacions en el contingut potencial dels acords de refinançament, les quals estan disminuint l'eficàcia i la seguretat jurídica necessàries per emprendre reestructuracions financeres a les empreses. Per això, són pertinents mesures que contribueixin a garantir el manteniment d'aquests valors.

Abans d'entrar en el detall de les modificacions que s'introdueixen, convé precisar que totes cerquen en definitiva la finalitat de millora de la posició patrimonial del deutor, mesurada al cap i a la fi en la proporció que representen els seus actius sobre els seus passius exigibles, i dins d'aquests en la part apta per atendre el compliment de les seves obligacions més immediates. D'aquesta manera s'assegura que totes aquestes accions no perjudiquen un eventual concurs de creditors, ja sigui perquè el perill d'aquest concurs s'allunya definitivament (la qual cosa és el més desitjable), ja sigui perquè les actuacions prèvies al concurs no han perjudicat la situació patrimonial del deutor.

Per aquest motiu, sempre que els acords reuneixin els requisits que preveu aquest Reial decret llei no s'han de veure sotmesos al risc de rescindibilitat que tant ha retret fins ara l'actuació de les parts en fase preconcursal.

IV

La part dispositiva d'aquest Reial decret llei consta d'un únic article, en virtut del qual es modifiquen diversos preceptes de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Així, en primer lloc, es modifica l'article 5 bis, i es permet que la presentació de la comunicació d'iniciació de negociacions per assolir determinats acords pugui suspendre, durant el termini previst per portar-les a efecte, les execucions judicials de béns que siguin necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor. També es permet la suspensió de la resta d'execucions singulars promogudes pels creditors financers a què es refereix la disposició addicional quarta, sempre que es justifiqui que un percentatge no inferior al 51 per cent de creditors de passius financers ha donat suport

expressament a l'inici de les negociacions encaminades a la subscripció del corresponent acord de refinançament. Queden exclosos de la suspensió, en tot cas, els procediments que tinguin el seu origen en crèdits de dret públic. Es pretén d'aquesta manera que l'article 5 bis fomenti una negociació eficaç sense accelerar la situació d'insolvència del deutor per raó d'una execució precipitada de garanties sobre determinats béns.

També s'emprèn una modificació de l'article 56, per limitar els supòsits de suspensió d'execució de béns dotats de garantia real als que siguin necessaris per a la continuïtat de la seva activitat professional o empresarial. I és que dins de les facultats que tradicionalment integren el dret de propietat (el *ius utendi*, el *ius fruendi* i el *ius disponendi*), no sempre és necessari que concorrin totes aquestes perquè un determinat bé quedi afecte a l'activitat empresarial. En determinats supòsits és possible separar la facultat de disposició de les d'ús i gaudi, sense cap perjudici per a la continuació de l'activitat productiva però amb un avantatge evident per al creditor, que pot mobilitzar abans la seva pròpia facultat de disposició i que per això veu disminuïts els costos financers necessaris per a aquesta mobilització, la qual cosa redunda en definitiva en més possibilitats de finançament per al deutor i en una revaloració dels seus actius. Així doncs, les execucions són realment obstatives de la continuació de l'activitat empresarial quan no es pugui fer aquesta separació del dret de disposició sense detriment de les facultats d'ús i gaudi de l'empresa. A tall d'exemple, s'introdueix a l'article 56 un supòsit en què la dissociació esmentada es pot efectuar amb relativa facilitat sense perjudici de la continuació de l'activitat: s'exclouen de la suspensió de les execucions d'accions o participacions de societats destinades en exclusiva a la tinença d'un actiu i del passiu necessari per al seu finançament. Amb això es pretén facilitar el finançament d'actius mitjançant estructures i pactes que permetin la realització eventual del bé amb conservació per part del deutor de títol suficient, encara que sigui merament obligacional, per continuar la seva explotació.

La Llei concursal torna a la sistemàtica original regulant íntegrament a l'article 71 les denominades accions de reintegració.

El que fins ara havia estat recollit a l'apartat 6 de l'article esmentat com a supòsit de no-rescindibilitat es recull separadament a l'article 71 bis juntament amb un nou supòsit.

Així, a l'apartat 1, es manté en l'essencial la regulació dels que fins ara preveia l'apartat 6 de l'article 71, si bé se'n clarifica l'extensió, que comprèn els negocis, actes i pagaments, sigui quina sigui la seva naturalesa, que permetin l'ampliació significativa del crèdit o la modificació o extinció d'obligacions. Dins d'aquests estan incloses, tal com s'ha reconegut en nombrosos pronunciaments judicials, les cessions de béns i drets en pagament o per a pagament. Addicionalment, s'elimina la necessitat d'informe d'expert independent, i se substitueix per una certificació de l'auditor de comptes acreditativa de la concurrència de les majories exigides per a la seva adopció.

A l'apartat 2 de l'article 71 bis s'introdueix un nou supòsit en el qual els acords assolits es declaren no rescindibles, sense necessitat d'assolir determinades majories de passiu, i en conseqüència es constitueix un «port segur» que permeti la negociació directa del deutor amb un o més creditors, sempre que signifiquin simultàniament una millora clara de la posició patrimonial del deutor, és a dir, que no comportin una minva dels drets de la resta de creditors no intervinents. Es configura d'aquesta manera una possibilitat més d'acord entre deutor i creditor que és més restrictiva que la de l'apartat 1 del mateix article quant als supòsits però més laxa quant als intervinents. En efecte, si a l'apartat 1 s'exigeix la concurrència de les tres cinquenes parts del passiu però es parla de manera més genèrica de la millora de condicions de finançament, a l'apartat 2, a canvi de no requerir-se una majoria concreta de passiu, s'exigeixen requisits molt estrictes perquè els acords no siguin tampoc rescindibles per causes diferents a l'incompliment de les condicions que el mateix article estableix. N'és un exemple la lletra c), que implica en molts casos per part del creditor intervinent l'alliberament de garanties (susceptibles de facilitar nou finançament), que no és necessàriament exigible en el cas dels acords col·lectius de refinançament.

Atès que no són rescindibles, els acords que reuneixin les condicions de l'article 71 bis no estan sotmesos a les presumpcions dels apartats 2 i 3 de l'article 71 encara que

impliquin actes de disposició d'actiu. A més, la legitimació per a l'exercici de l'acció rescissòria (que només es pot basar en l'incompliment material dels requisits de l'article 71 bis pels acords que aparentment s'hi acullen) segueix estant restringida a l'administrador concursal i limitada a l'absència de condicions regulades, respectivament, en els dos primers apartats de l'article 71 bis. També es limita a l'administrador concursal la legitimació per a l'exercici de la resta d'accions d'impugnació.

Així mateix, i com a mesura per incentivar la concessió de nou finançament, s'atribueix amb caràcter temporal la qualificació de crèdit contra la massa a la totalitat dels que originin nous ingressos de tresoreria, incloent-hi els que portin causa en un acord de refinançament i els realitzats pel mateix deutor o persones especialment relacionades, a exclusió de les operacions d'augment de capital. Aquesta mesura s'adopta amb un caràcter extraordinari i temporal per a tots els nous ingressos de tresoreria que es produeixin en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. Transcorregut el termini dels dos anys des de la seva concessió, es consideren crèdit contra la massa en els termes que indica l'apartat 2.11è de l'article 82.

Això es complementa amb una modificació de l'article 92, que preveu expressament que els qui hagin adquirit la condició de socis en virtut de la capitalització de deute acordada en el context d'una operació de refinançament no són considerats persones especialment relacionades als efectes de qualificar de subordinat el finançament atorgat per aquests com a conseqüència de l'operació esmentada.

En connexió directa amb el règim d'acords de refinançament, s'emprèn una revisió del règim d'homologació judicial que regula la disposició addicional quarta. En particular, s'amplia l'àmbit subjectiu, i s'estén la possibilitat de subscriure aquest acord a tot tipus de creditors de passius financers, exclosos els creditors per operacions comercials i els creditors de dret públic.

Així mateix, es possibilita l'extensió als creditors dissidents o no participants no només de les esperes, sinó també, mitjançant un percentatge de passiu superior, d'altres mesures acordades en el si de l'acord de refinançament, com és el cas dels quitaments, la capitalització de deute i la cessió de béns en pagament o per a pagament.

Hi ha dos elements innovadors en aquesta disposició en relació amb els creditors que disposin de garantia real. Les novetats no afecten tant la realitat jurídica o econòmica subjacent sinó els efectes que s'atribueixen a aquesta realitat, i ha estat precisament la discrepància existent fins ara entre realitat i efectes un dels obstacles més grans a la viabilitat d'aquests acords.

En primer lloc, cal recordar que fins ara es partia d'una distinció entre deutor amb garantia real i deutor sense garantia real, el primer dels quals era pràcticament immune als acords homologats excepte en allò que pogués afectar esperes de durada limitada o suspensió d'execucions. Però el cert és que no tots els creditors amb garantia real tenen la mateixa condició. De vegades aquesta circumstància és un pur nominalisme, atès que la garantia de la qual es disposa és d'un rang posterior a d'altres preferents o pot recaure sobre un actiu de valor molt escàs que cobreix una petita part del deute, o es poden produir totes dues situacions simultàniament. En conseqüència, el que és rellevant no és tant fer una distinció subjectiva, sinó una distinció objectiva entre la part de deute que està coberta pel valor real de la garantia i la que no ho està, i anticipar en certa mesura el que podria ocórrer en cas de liquidació concursal. D'aquesta manera, el concepte determinant és el de valor real de la garantia que defineix de manera simple l'apartat 2 de la disposició addicional quarta en uns termes totalment coherents amb la realitat jurídica i econòmica de la referida garantia. A partir d'aquí el tractament de la part de crèdits no coberts per la garantia és el mateix que s'atribueix als creditors sense garantia real.

La segona novetat consisteix a donar més rellevància i nitidesa a una distinció que ja està configurada jurídicament: la que es produeix entre obligació principal i obligació accessòria. De vegades es difumina aquesta distinció, la qual cosa condueix també a una regulació imperfecta dels acords de refinançament. El que ha ocorregut en el tràfic jurídic i econòmic és que, a pesar que és una obligació accessòria, la garantia ha adquirit un valor fins a cert punt abstret de l'obligació principal, a causa de la seva espiritualització

progressiva, la seva intangibilitat i la possibilitat de transmissió de l'objecte de la garantia sense minva d'aquesta. Però no es pot perdre de vista que la garantia ho és sempre d'una obligació principal i que, encara que el valor de la segona depengui, també i entre d'altres, del valor de la primera, cada una conserva la seva essència i característiques pròpies. Per això, si el deute principal pot ser afectat en cas que no tingui cobertura de garantia real per l'acord d'una majoria molt qualificada d'altres creditors, el deute cobert amb garantia real també ha de poder ser afectat, sempre que l'acord majoritari s'adopti en aquest cas amb majories qualificades encara més elevades però computades sobre el total de les garanties, és a dir, per titulars de deute garantit que estiguin en una situació similar a la del dissident o no participant en l'acord.

En concordança amb això, es preveu la possibilitat d'estendre els efectes de l'acord a determinats creditors amb garantia real i se simplifica el procediment d'homologació, en què el jutge coneix directament la sol·licitud, per tal de garantir la celeritat i flexibilitat buscada en aquesta fase preconcursal i en què únicament ha de comprovar la concurrència de les majories exigides per acordar l'homologació. En qualsevol cas, i amb la finalitat de no perjudicar el valor de la garantia en cas d'incompliment per part del deutor, s'estableixen regles especials d'atribució del resultat al creditor.

D'altra banda, s'estableix una mesura destinada a evitar la sobreponderació artificiosa de determinades participacions minoritàries en acords sindicats de finançament que fins a la data estaven dificultant enormement l'homologació d'alguns acords. D'aquesta manera s'estableix un límit al percentatge de vots favorables en el sindicat quan es tracta d'un acord global de refinançament del deutor. S'eviten d'aquesta manera determinats comportaments oportunistes que no perseguien un altre benefici que el lligat a la sobrevaloració d'un passiu per part de la resta de creditors que d'aquesta manera veien incrementat el seu propi sacrifici.

S'estableixen a més determinades mesures destinades a afavorir la transformació de deute en capital, es rebaixen les majories exigibles per la Llei de societats de capital i s'estableix, amb les cauteles i garanties degudes, una presumpció de culpabilitat del deutor que es nega sense causa raonable a executar un acord de recapitalització.

Cal recordar que les modificacions de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, introduïdes en aquest Reial decret llei se circumscriuen exclusivament al seu àmbit d'aplicació i, per tant, la legislació especial segueix regint el concurs d'entitats financeres i les seves situacions preconcursals. Addicionalment, queden fora de perill, entre d'altres, les previsions del capítol II del títol I del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.

V

La part final d'aquest Reial decret llei consta de dues disposicions addicionals, una disposició transitòria única, una disposició derogatòria única i onze disposicions finals.

La disposició addicional primera encarrega al Banc d'Espanya que, en el termini d'un mes, estableixi i faci públics criteris homogenis per a la classificació com a risc normal de les operacions refinançades o reestructurades en virtut d'acords de refinançament homologats judicialment.

La disposició addicional segona estableix el règim extraordinari dels nous ingressos de tresoreria al qual s'ha fet referència anteriorment.

La disposició transitòria única regula el règim transitori dels acords de refinançament que s'estiguin negociant a l'empara de l'antic article 71.6 de la Llei concursal.

La disposició derogatòria única ordena la derogació de totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

La disposició final primera modifica la redacció de l'article 568 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, per adaptar el règim de suspensió en cas de situacions concursals o preconcursals a les modificacions introduïdes a l'article 5 bis de la Llei 22/2003, de 9 de juliol.

La disposició final segona modifica el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, i estableix l'absència de tributació

en els supòsits de capitalització de deutes, llevat que aquesta hagi estat objecte d'una adquisició derivativa pel creditor per un valor diferent al nominal d'aquesta. Es recull així, expressament en la Llei, un criteri que ja havia estat admès per la doctrina administrativa per a determinats supòsits de capitalització de deutes entre entitats vinculades.

Així mateix, amb l'objectiu d'establir un tractament adequat a la situació econòmica actual, i d'evitar que la fiscalitat suposi un obstacle a les operacions de refinançament en general, es modifica la Llei de l'impost sobre societats en relació amb el tractament fiscal de les rendes derivades de quitaments i esperes derivades de l'aplicació de la Llei concursal. Així, tenint en compte que totes dues operacions no incrementen la capacitat fiscal de les entitats, s'estableix un sistema d'imputació de l'ingrés generat en la base imposable, en funció de les despeses financeres que posteriorment es registren.

La disposició final tercera amplia l'exempció en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats a les escriptures que continguin quitaments o minoracions dels préstecs, crèdits i altres obligacions, i facilita els acords de refinançament o de pagament.

La disposició final quarta, com a conseqüència dels acords adoptats en el Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes, celebrat el 18 de desembre de 2013, suprimeix l'apartat 6 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries.

La disposició final cinquena modifica la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils, amb la finalitat de suprimir l'exigència d'informe dels administradors sobre els projectes de fusió en els casos d'absorció de societat participada al noranta per cent, quan es tracti d'una fusió transfronterera comunitària. Un requisit que ja no preveu l'article 15.2 de la Directiva 2005/56/CE, després de la seva modificació per la Directiva 2009/109/CE, pel que fa a les obligacions d'informació i documentació en el cas de les fusions i escissions.

La disposició final sisena introdueix una modificació de l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials. Aquesta redacció procedeix de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, i contenia com a innovació important l'establiment d'un paràmetre dins del qual serien vàlides les modificacions de l'interès legal de demora. D'aquesta manera, es va establir que seria abusiu l'interès pactat quan fos un 70 per cent inferior a l'interès legal de demora. Aquesta redacció ha fet sorgir el dubte de si les administracions públiques es podrien acollir a aquestes rebaixes del tipus d'interès de demora, interpretació que la Comissió Europea rebutja de ple i que és compartida pel Govern. Per això és urgent aclarir que les administracions públiques no poden modificar el tipus d'interès de demora que estableix la Llei 3/2004, de 29 de desembre.

La disposició final setena reforma el Reial decret llei 10/2008, de 12 de desembre, pel qual s'adopten mesures financeres per a la millora de la liquiditat de les petites i mitjanes empreses, i altres mesures econòmiques complementàries, per evitar que les empreses incorrin en causa legal de reducció de capital i, si s'escau, de dissolució a causa de les pèrdues. La culminació de la reestructuració del sector financer i la posada en marxa de la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB) estan influïent en el sector immobiliari i en el reajustament de preus dels actius immobiliaris. És previsible que també ho faci la mateixa aprovació d'aquest Reial decret llei, la qual cosa fa aconsellable l'aprovació d'una nova pròrroga d'aquesta mesura durant aquest any. A més, al final de l'any passat es van adoptar determinades mesures fiscals que han de ser plenament efectives en el present exercici.

La disposició final vuitena modifica l'article 8 del Reial decret 1066/2007, de 27 de juliol, sobre el règim de les ofertes públiques d'adquisició de valors, i exceptua l'oferta pública d'adquisició i la necessitat de sol·licitar, si s'escau, dispensa a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, quan es tracti d'operacions dutes a terme com a

conseqüència directa d'un acord de refinançament homologat judicialment, sempre que hagi rebut l'informe favorable d'un expert independent.

La disposició final novena permet que les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei puguin ser modificades per normes del rang reglamentari.

Finalment, les disposicions finals desena i onzena regulen, respectivament, els títols competencials en virtut dels quals s'adopta el Reial decret llei, i la seva entrada en vigor, que té lloc l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

VI

En les mesures que s'adopten en aquest Reial decret llei concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsit habilitador per recórrer a aquesta figura normativa.

En el context que assenyala l'apartat II d'aquesta exposició de motius, és de capital importància garantir sense dilació l'eliminació dels obstacles identificats en el nostre ordenament jurídic que estan impeding, en la pràctica, l'èxit d'operacions de reestructuració i refinançament d'empreses que ja estiguin en marxa, o que s'han d'emprendre de manera immediata, i garantir, amb això, la continuïtat de la seva activitat, essencial per al manteniment del teixit productiu del nostre país.

Si no s'adopten immediatament les mesures que conté aquest Reial decret llei, moltes de les operacions esmentades quedaran condemnades al fracàs, o simplement, no es plantejaran, i les empreses afectades quedaran abocades a la declaració de concurs de creditors primer i l'eventual liquidació després.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta dels ministres d'Economia i Competitivitat, de Justícia i d'Hisenda i Administracions Públiques, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 7 de març de 2014,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, es modifica en els termes següents:

U. La redacció de l'article 5 bis passa a ser la següent:

«Article 5 bis. *Comunicació de negociacions i efectes.*

1. El deutor pot posar en coneixement del jutjat competent per a la declaració del seu concurs que ha iniciat negociacions per assolir un acord de refinançament dels que preveuen l'article 71 bis.1 i la disposició addicional quarta o per obtenir adhesions a una proposta anticipada de conveni en els termes que preveu aquesta Llei.

En el cas en què sol·liciti un acord extrajudicial de pagament, una vegada que el mediador concursal proposat accepti el càrrec, el registrador mercantil o notari al qual s'hagi sol·licitat la designació del mediador concursal ha de comunicar, d'ofici, l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració de concurs.

2. Aquesta comunicació es pot formular en qualsevol moment abans del venciment del termini que estableix l'article 5. Formulada la comunicació abans d'aquest moment, no és exigible el deure de sol·licitar la declaració de concurs voluntari.

3. El secretari judicial ha d'ordenar la publicació en el Registre públic concursal de l'extracte de la resolució per la qual es deixi constància de la comunicació presentada pel deutor o, en els supòsits de negociació d'un acord extrajudicial de pagament, pel notari o pel registrador mercantil, en els termes que es determinin reglamentàriament.

En cas de sol·licitar expressament el deutor el caràcter reservat de la comunicació de negociacions, no s'ha d'ordenar la publicació de l'extracte de la resolució.

El deutor pot sol·licitar l'aixecament del caràcter reservat de la comunicació en qualsevol moment.

4. Des de la presentació de la comunicació i fins que es formalitzi l'acord de refinançament que preveu l'article 71 bis.1, o es dicti la providència que admeti a tràmit la sol·licitud d'homologació judicial de l'acord de refinançament, o s'adopti l'acord extrajudicial, o s'hagin obtingut les adhesions necessàries per a l'admissió a tràmit d'una proposta anticipada de conveni o tingui lloc la declaració de concurs, no es poden iniciar execucions judicials de béns que siguin necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor. Les execucions d'aquests béns que estiguin en tramitació queden suspeses amb la presentació de la resolució del secretari judicial que doni constància de la comunicació. Les limitacions que preveuen els incisos anteriors queden en tot cas aixecades una vegada transcorreguts els terminis que preveu l'apartat següent.

Tampoc no es poden iniciar o, si s'escau, queden suspeses les execucions singulars promogudes pels creditors de passius financers a què es refereix la disposició addicional quarta, sempre que es justifiqui que un percentatge no inferior al 51 per cent de passius financers han donat suport expressament a l'inici de les negociacions encaminades a la subscripció de l'acord de refinançament, i es comprometen a no iniciar o continuar execucions individuals enfront del deutor mentre es negocia.

El que disposen els dos paràgrafs anteriors no impedeix que els creditors amb garantia real exerceixin l'acció real enfront dels béns i drets sobre els quals recaigui la seva garantia sense perjudici que, una vegada iniciat el procediment, quedi paralitzat mentre no hagin transcorregut els terminis previstos en el primer paràgraf d'aquest apartat.

Queden, en tot cas, exclosos de les previsions que conté aquest apartat els procediments d'execució que tinguin per objecte fer efectius crèdits de dret públic.

5. Transcorreguts tres mesos des de la comunicació al jutjat, el deutor, tant si ha assolit com si no un acord de refinançament, o un acord extrajudicial de pagaments o les adhesions necessàries per a l'admissió a tràmit d'una proposta anticipada de conveni, ha de sol·licitar la declaració de concurs dins del mes hàbil següent, llevat que ja ho hagi sol·licitat el mediador concursal o no estigui en estat d'insolvència.

6. Formulada la comunicació que preveu aquest article, el mateix deutor no en pot formular una altra en el termini d'un any.»

Dos. L'apartat 6 de l'article 28 queda redactat en els termes següents:

«6. No pot ser nomenat administrador concursal el qui, com a expert independent, hagi emès l'informe a què es refereix l'article 71 bis.4 d'aquesta Llei en relació amb un acord de refinançament que hagi assolit el deutor abans de la seva declaració de concurs.»

Tres. L'article 56 queda redactat en els termes següents:

«1. Els creditors amb garantia real sobre béns del concursat que siguin necessaris per a la continuïtat de la seva activitat professional o empresarial no poden iniciar l'execució o realització forçosa de la garantia fins que s'aprovi un conveni el contingut del qual no afecti l'exercici d'aquest dret o transcorri un any des de la declaració de concurs sense que s'hagi produït l'obertura de la liquidació. En particular, no es consideren necessàries per a la continuïtat de l'activitat les accions o participacions de societats destinades en exclusiva a la tinença d'un actiu i del passiu necessari per al seu finançament, sempre que l'execució de la garantia constituïda sobre aquestes no suposi causa de resolució o modificació de les

relacions contractuals a les quals estigui subjecta la societat esmentada i permetin al deutor mantenir l'explotació de l'actiu.

Tampoc es poden exercir durant aquest temps:

a) Les accions tendents a recuperar els béns venuts a terminis o finançats amb reserva de domini mitjançant contractes inscrits en el Registre de béns mobles.

b) Les accions resolutòries de vendes d'immobles per falta de pagament del preu ajornat, tot i que derivin de condicions explícites inscrites en el Registre de la propietat.

c) Les accions tendents a recuperar els béns cedits en arrendament financer mitjançant contractes inscrits en els Registres de la propietat o de béns mobles o formalitzats en un document que comporti execució.

2. Les actuacions iniciades en exercici de les accions a què es refereix l'apartat anterior se suspenen des que la declaració del concurs, sigui ferma o no, consti en el procediment corresponent, encara que ja estiguin publicats els anuncis de subhasta del bé o dret. Només s'aixeca la suspensió de l'execució i s'ordena que continuï quan s'incorpori al procediment testimoni de la resolució del jutge del concurs que declari que els béns o drets no són necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor.

3. Durant la paralització de les accions o la suspensió de les actuacions i sigui quin sigui l'estat de tramitació del concurs, l'administració concursal pot exercir l'opció que preveu l'apartat 2 de l'article 155.

4. La declaració de concurs no afecta l'execució de la garantia quan el concursat tingui la condició de tercer posseïdor del bé objecte d'aquesta.

5. Als efectes del que disposen aquest article i l'anterior, correspon al jutge del concurs determinar si un bé del concursat és necessari per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor.»

Quatre. Se suprimeix l'apartat 6 de l'article 71 i l'apartat 7 passa a ser apartat 6.

Cinc. L'article 71 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 71 bis. *Règim especial de determinats acords de refinançament.*

1. No són rescindibles els acords de refinançament assolits pel deutor, així com els negocis, actes i pagaments, sigui quina sigui la naturalesa i la manera com s'hagin fet, i les garanties constituïdes en execució d'aquests, quan:

a) En virtut d'aquests es procedeixi, almenys, a l'ampliació significativa del crèdit disponible o a la modificació o extinció de les seves obligacions, bé mitjançant pròrroga del seu termini de venciment o l'establiment d'unes altres contretes en substitució d'aquelles, sempre que responguin a un pla de viabilitat que permeti la continuïtat de l'activitat professional o empresarial en el curt i mitjà termini; i

b) Amb anterioritat a la declaració del concurs:

1r L'acord hagi estat subscrit per creditors els crèdits dels quals representin almenys tres cinquenes parts del passiu del deutor en la data d'adopció de l'acord de refinançament. En el cas d'acords de grup, el percentatge assenyalat es calcula tant en base individual, en relació amb totes i cadascuna de les societats afectades, com en base consolidada, en relació amb els crèdits de cada grup o subgrup afectats i excloent-ne en tots dos casos del còmput del passiu els préstecs i crèdits concedits per societats del grup.

2n S'emeti certificació de l'auditor de comptes del deutor sobre la suficiència del passiu que s'exigeix per adoptar l'acord. Si no n'hi ha, és auditor el nomenat a aquest efecte pel registrador mercantil del domicili del deutor i, si aquest és un grup o subgrup de societats, el de la societat dominant.

3r L'acord hagi estat formalitzat en instrument públic al qual s'han unit tots els documents que en justifiquin el contingut i el compliment dels requisits anteriors.

2. Tampoc són rescindibles els actes que, duts a terme amb anterioritat a la declaració de concurs, no es puguin acollir a l'apartat anterior però compleixin totes les condicions següents, ja sigui de manera individual o conjuntament amb altres que s'hagin realitzat en execució del mateix acord de refinançament:

- a) Que incrementin la proporció d'actiu sobre passiu prèvia.
- b) Que l'actiu corrent resultant sigui superior o igual al passiu corrent.
- c) Que el valor de les garanties resultants a favor dels creditors intervinents no excedeixi les nou desenes parts del valor del deute pendent a favor d'aquests, ni de la proporció de garanties sobre deute pendent que tinguin abans de l'acord. S'entén per valor de les garanties el que defineix l'apartat 2 de la disposició addicional quarta.
- d) Que el tipus d'interès aplicable al deute subsistent o resultant de l'acord de refinançament a favor del o dels creditors intervinents no excedeixi en més d'un terç l'aplicable al deute previ.
- e) Que l'acord hagi estat formalitzat en instrument públic atorgat per totes les parts que hi intervenen, i amb constància expressa de les raons que justifiquen, des del punt de vista econòmic, els diversos actes i negocis duts a terme entre el deutor i els creditors intervinents, amb especial menció de les condicions que preveuen les lletres anteriors.

Per verificar el compliment de les condicions a) i b) anteriors es tenen en compte totes les conseqüències d'índole patrimonial o financera, incloses les fiscals, les clàusules de venciment anticipat, o altres de similars, derivades dels actes que es portin a terme, encara que es produeixin respecte a creditors no intervinents.

El compliment de totes les condicions anteriors s'ha de donar en el moment de la subscripció de l'instrument públic en què es recullin els acords.

3. Els acords que regula aquest article únicament són susceptibles d'impugnació de conformitat amb el que disposa l'apartat segon de l'article següent.

4. Tant el deutor com els creditors poden sol·licitar el nomenament d'un expert independent perquè informi sobre el caràcter raonable i realitzable del pla de viabilitat, sobre la proporcionalitat de les garanties d'acord amb condicions normals de mercat en el moment de la signatura de l'acord, així com les altres mencions que, si s'escau, prevegi la normativa aplicable. Quan l'informe contingui reserves o limitacions de qualsevol classe, la seva importància ha de ser avaluada expressament pels signants de l'acord.

El nomenament d'un expert independent correspon al registrador mercantil del domicili del deutor. Si l'acord de refinançament afecta diverses societats del mateix grup, l'informe pot ser únic i elaborat per un sol expert, designat pel registrador del domicili de la societat dominant, si està afectada per l'acord o, si no, pel del domicili de qualsevol de les societats del grup.

El nomenament s'ha de fer entre professionals que siguin idonis per a la funció. Aquests experts queden sotmesos a les condicions de l'article 28 i a les causes d'incompatibilitat que estableix per als auditors la legislació d'auditoria de comptes.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 72 queda redactat en els termes següents:

«2. Només l'administració concursal està legitimada per a l'exercici de l'acció rescissòria i altres d'impugnació que es puguin plantejar contra els acords de refinançament de l'article 71 bis. L'acció rescissòria només es pot fundar en l'incompliment de les condicions que preveu l'article esmentat, i la prova d'aquest

incompliment correspon a qui exerceixi l'acció. Per a l'exercici d'aquestes accions no és aplicable la legitimació subsidiària que preveu l'apartat anterior.»

Set. L'apartat 2.11è de l'article 84 queda redactat en els termes següents:

«11è El cinquanta per cent dels crèdits que suposin nous ingressos de tresoreria i hagin estat concedits en el marc d'un acord de refinançament, en les condicions que preveuen l'article 71 bis o la disposició addicional quarta.

En cas de liquidació, els crèdits concedits al concursat en el marc d'un conveni d'acord amb el que disposa l'article 100.5.

Aquesta classificació no s'aplica als ingressos de tresoreria fets pel mateix deutor o per persones especialment relacionades a través d'una operació d'augment de capital, préstecs o actes amb una finalitat anàloga.»

Vuit. El número 5è de l'article 92 queda redactat en els termes següents:

«5è Els crèdits de què sigui titular alguna de les persones especialment relacionades amb el deutor a què es refereix l'article següent, llevat dels compresos a l'article 91.1r quan el deutor sigui una persona natural i els crèdits diferents dels préstecs o actes amb una finalitat anàloga dels quals siguin titulars els socis a què es refereix l'article 93.2.1r i 3r que reuneixin les condicions de participació en el capital que s'hi indiquen.

Els creditors que hagin capitalitzat directament o indirectament tots els seus crèdits o part d'aquests en compliment d'un acord de refinançament adoptat de conformitat amb l'article 71 bis o la disposició addicional quarta, no tenen la consideració de persones especialment relacionades amb el concursat als efectes de la qualificació dels crèdits que tinguin contra el deutor com a conseqüència del refinançament que li hagin atorgat en virtut d'aquest acord.»

Nou. El número 2n de l'apartat 2 de l'article 93 queda redactat en els termes següents:

«2n Els administradors, de dret o de fet, els liquidadors del concursat persona jurídica i els apoderats amb poders generals de l'empresa, així com els que ho hagin estat dins dels dos anys anteriors a la declaració de concurs. Llevat que hi hagi una prova en contra, no tenen la consideració d'administradors de fet els creditors que hagin subscrit l'acord de refinançament que preveuen l'article 71 bis o la disposició addicional quarta, per les obligacions que assumeixi el deutor en relació amb el pla de viabilitat.»

Deu. S'afegeix un número 4t a l'article 165, amb el contingut següent:

«4t S'hagin negat sense causa raonable a la capitalització de crèdits o una emissió de valors o instruments convertibles i hagin frustrat la consecució d'un acord de refinançament dels que preveuen l'article 71 bis.1 o la disposició addicional quarta. A aquests efectes, es presumeix que la capitalització obeeix a una causa raonable quan així es declari mitjançant un informe emès, amb anterioritat a la negativa del deutor, per un expert independent nomenat de conformitat amb el que disposa l'article 71 bis 4. Si hi ha més d'un informe, han de coincidir en aquesta apreciació la majoria dels informes emesos.

En tot cas, perquè la negativa a la seva aprovació determini la culpabilitat del concurs, l'acord proposat ha de reconèixer a favor dels socis del deutor un dret d'adquisició preferent sobre les accions, les participacions, els valors o els instruments convertibles subscrits pels creditors, a conseqüència de la capitalització o emissió proposada, en cas d'alienació ulterior d'aquests. No obstant això, l'acord proposat pot excloure el dret d'adquisició preferent en les transmissions fetes pel creditor a una societat del seu mateix grup o a qualsevol entitat que tingui per objecte la tinença i administració de participacions en el capital d'altres entitats. En

qualsevol cas, s'entén per alienació la realitzada a favor d'un tercer pel mateix creditor o per les societats o entitats a què es refereix l'incís anterior.»

Onze. El número 1r de l'apartat 2 de l'article 172 queda redactat en els termes següents:

«1r La determinació de les persones afectades per la qualificació, així com, si s'escau, la de les declarades còmplices. En cas de persona jurídica, poden ser considerats persones afectades per la qualificació els administradors o liquidadors, de fet o de dret, apoderats generals, i els qui hagin tingut qualsevol d'aquestes condicions dins dels dos anys anteriors a la data de la declaració de concurs, així com els socis que s'hagin negat sense causa raonable a la capitalització de crèdits o una emissió de valors o instruments convertibles en els termes que preveu el número 4t de l'article 165, en funció del seu grau de contribució a la formació de la majoria necessària per al rebuig de l'acord. Si alguna de les persones afectades ho és com a administrador o liquidador de fet, la sentència ha de motivar l'atribució d'aquesta condició.

La presumpció que conté el número 4 de l'article 165 no és aplicable als administradors que hagin recomanat la recapitalització basada en causa raonable, encara que aquesta sigui rebutjada posteriorment pels socis.»

Dotze. L'apartat 1 de l'article 172 bis queda redactat en els termes següents:

«1. Quan la secció de qualificació hagi estat formada o reoberta com a conseqüència de l'obertura de la fase de liquidació, el jutge pot condemnar tots o alguns dels administradors, liquidadors, de dret o de fet, o apoderats generals, de la persona jurídica concursada, així com els socis que s'hagin negat sense causa raonable a la capitalització de crèdits o una emissió de valors o instruments convertibles en els termes que preveu el número 4t de l'article 165, que hagin estat declarats persones afectades per la qualificació a la cobertura, total o parcial, del dèficit, en la mesura que la conducta que ha determinat la qualificació culpable hagi generat o agreujat la insolvència.

Si el concurs ja ha estat qualificat de culpable, en cas de reobertura de la secció sisena per incompliment del conveni, el jutge ha d'atendre per fixar la condemna el dèficit del concurs tant als fets declarats provats en la sentència de qualificació com als determinants de la reobertura.

En cas de pluralitat de condemnats, la sentència ha d'individualitzar la quantitat a satisfer per cada un d'ells, d'acord amb la participació en els fets que hagin determinat la qualificació del concurs.»

Tretze. La disposició addicional quarta queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quarta. *Homologació dels acords de refinançament.*

1. Es pot homologar judicialment l'acord de refinançament que en el moment de la seva adopció reuneixi les condicions que preveuen la lletra a) i els números 2n i 3r de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 71 bis i hagi estat subscrit per creditors que representin almenys el 51 per cent dels passius financers. Els acords adoptats per la majoria descrita no poden ser objecte de rescissió d'acord amb el que disposa l'apartat 13. Per estendre els seus efectes són necessàries les majories exigides en els apartats següents.

No s'han de tenir en compte, als efectes del còmput de les majories indicades en aquesta disposició, els passius financers titularitat de creditors que tinguin la consideració de persona especialment relacionada d'acord amb l'apartat 2 de l'article 93, els quals, no obstant això, poden quedar afectats per l'homologació que preveu aquesta disposició addicional.

Als efectes d'aquesta disposició, tenen la consideració de creditors de passius financers els titulars de qualsevol endeutament financer independentment del fet que estiguin sotmesos a supervisió financera o no. Queden exclosos d'aquest concepte els creditors per operacions comercials i els creditors de passius de dret públic.

En cas de préstecs sindicats, s'entén que els creditors prestadors subscriuen l'acord de refinançament quan votin a favor seu els que representin almenys el 75 per cent del passiu representat pel préstec, llevat que les normes que regulen la sindicació estableixin una majoria inferior, cas en què és aplicable aquesta última.

Voluntàriament es poden adherir a l'acord de refinançament homologat la resta de creditors que no ho siguin de passius financers ni de passius de dret públic. Aquestes adhesions no es tenen en compte als efectes del còmput de les majories que preveu aquesta disposició.

2. Als efectes d'aquesta disposició s'entén per valor de la garantia real de què disposi cada creditor el resultat de deduir, de les nou desenes parts del valor raonable del bé sobre el qual estigui constituïda aquesta garantia, els deutes pendents que disposin de garantia preferent sobre el mateix bé, sense que en cap cas el valor de la garantia pugui ser inferior a zero ni superior al valor del crèdit del creditor corresponent.

A aquests efectes exclusius, s'entén per valor raonable:

a) En cas de valors mobiliaris que cotitzin en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat o en instruments del mercat monetari, el preu mitjà ponderat al qual hagin estat negociats en un o diversos mercats regulats en l'últim trimestre anterior a la data d'inici de les negociacions per assolir l'acord de refinançament, de conformitat amb la certificació emesa per la societat rectora del mercat secundari oficial o del mercat regulat de què es tracti.

b) En cas de béns immobles, el resultat de l'informe emès per una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre especial del Banc d'Espanya.

c) En cas de béns diferents dels que assenyalen les lletres anteriors, el resultat de l'informe emès per un expert independent de conformitat amb els principis i les normes de valoració generalment reconeguts per a aquests béns.

Els informes que preveuen les lletres b) i c) no són necessaris quan el valor esmentat hagi estat determinat per un expert independent, dins dels sis mesos anteriors a la data d'inici de les negociacions per assolir l'acord de refinançament.

Si concorren noves circumstàncies que puguin modificar significativament el valor raonable dels béns, s'ha d'aportar un nou informe d'un expert independent.

La designació de l'expert independent en els supòsits que preveu aquest apartat s'ha de fer de conformitat amb l'article 71 bis.4.

En cas que la garantia a favor d'un mateix creditor recaigui sobre diversos béns, s'ha de sumar el resultat d'aplicar sobre cadascun dels béns la regla del paràgraf primer, sense que el valor conjunt de les garanties pugui excedir tampoc el valor del crèdit del creditor corresponent.

En cas de garantia constituïda en proindivís a favor de dos creditors o més, el valor de la garantia corresponent a cada creditor és el resultat d'aplicar al valor total de la garantia la proporció que correspongui en aquesta a cadascun d'ells, segons les normes i els acords que regeixin el proindivís, sense perjudici de les normes que, si s'escau, siguin aplicables als préstecs sindicats.

3. Als creditors de passius financers que no hagin subscrit l'acord de refinançament o que hi hagin mostrat la seva disconformitat i els crèdits dels quals no disposin de garantia real o per la part dels crèdits que excedeixi el valor de la garantia real, se'ls ha d'estendre, per l'homologació judicial, els següents efectes acordats en l'acord de refinançament:

a) Si l'acord ha estat subscrit per creditors que representin almenys el 60 per cent del passiu financer, les esperes, ja siguin de principal, d'interessos o de

qualsevol altra quantitat deguda, amb un termini no superior a cinc anys, o la conversió de deute en préstecs participatius durant el mateix termini.

b) Si l'acord ha estat subscrit per creditors que representin almenys el 75 per cent del passiu financer, les mesures següents:

1r Les esperes amb un termini de cinc anys o més, però en cap cas superior a deu.

2n Els quitaments.

3r La conversió de deute en accions o participacions de la societat deutora. En aquest cas:

i) Els creditors que no hagin subscrit l'acord de refinançament o que hi hagin mostrat la seva disconformitat poden optar per un quitament equivalent a l'import del nominal de les accions o participacions que els correspondria subscriure o assumir i, si s'escau, de la corresponent prima d'emissió o d'assumpció. A falta d'indicació expressa, s'entén que els creditors esmentats opten pel referit quitament.

ii) L'acord d'augment de capital del deutor necessari per a la capitalització de crèdits s'ha de subscriure per la majoria prevista, respectivament, per a les societats de responsabilitat limitada i anònimes en els articles 198 i 201.1 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. Als efectes de l'article 301.1 de l'esmentat text refós de la Llei de societats de capital, s'entén que els passius financers són líquids, estan vençuts i són exigibles.

4t La conversió de deute en préstecs participatius per un termini de cinc anys o més, però en cap cas superior a deu, en obligacions convertibles o préstecs subordinats, en préstecs amb interessos capitalitzables o en qualsevol altre instrument financer de rang, venciment o característiques diferents del deute original.

5è La cessió de béns o drets als creditors en pagament de la totalitat del deute o part d'aquest.

4. Als creditors de passius financers que no hagin subscrit l'acord de refinançament o que hi hagin mostrat la seva disconformitat, per la part del seu crèdit que no excedeixi el valor de la garantia real, s'han d'estendre, per l'homologació judicial, els efectes que assenyala l'apartat anterior, sempre que un o més d'aquests efectes hagin estat acordats, amb l'abast que es convingui, per les majories següents, calculades en funció de la proporció del valor de les garanties acceptants sobre el valor total de les garanties atorgades:

a) Del 65%, quan es tracti de les mesures que preveu la lletra a) de l'apartat anterior.

b) Del 80%, quan es tracti de les mesures que preveu la lletra b) de l'apartat anterior.

5. La competència per conèixer aquesta homologació correspon al jutge mercantil que, si s'escau, sigui competent per a la declaració del concurs de creditors.

La sol·licitud ha de ser formulada pel deutor i s'ha d'acompanyar de l'acord de refinançament adoptat, de la certificació de l'auditor sobre la suficiència de les majories que s'exigeixen per adoptar els acords amb els efectes previstos per a cada cas, dels informes que si s'escau hagin estat emesos per experts independent designats d'acord amb l'article 71 bis.4 i de la certificació de l'acord d'augment de capital en cas que ja hagi estat adoptat. Si s'ha emès certificació, taxació o informe dels que preveu l'apartat 2 d'aquesta disposició, també s'han d'adjuntar a la sol·licitud. El jutge, examinada la sol·licitud d'homologació, ha de dictar providència

en què l'admeti a tràmit i ha de declarar la paralització de les execucions singulars fins que s'acordi l'homologació.

El secretari judicial ha d'ordenar la publicació de la providència en el Registre públic concursal per mitjà d'un anunci que ha de contenir les dades que identifiquin el deutor, el jutge competent, el número del procediment judicial d'homologació, la data de l'acord de refinançament i els efectes de les mesures que s'hi contenen, amb la indicació que l'acord està a disposició dels creditors en el jutjat mercantil competent on s'hagi dipositat per a la publicitat, fins i tot telemàtica, del seu contingut.

6. El jutge ha d'atorgar l'homologació sempre que l'acord reuneixi els requisits que preveu l'apartat primer i ha de declarar l'extensió d'efectes que correspongui quan l'auditor certifiqui la concurrència de les majories requerides en els apartats tercer o quart.

La resolució per la qual s'aprovi l'homologació de l'acord de refinançament s'ha d'adoptar mitjançant un tràmit d'urgència en el termini de quinze dies i s'ha de publicar mitjançant un anunci inserit en el Registre públic concursal i en el «Butlletí Oficial de l'Estat», per mitjà d'un extracte que ha de contenir les dades previstes a l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

7. Dins dels quinze dies següents a la publicació, els creditors de passius financers afectats per l'homologació judicial que no hagin subscrit l'acord d'homologació o que hi hagin mostrat la seva disconformitat la poden impugnar. Els motius de la impugnació s'han de limitar exclusivament a la concurrència dels percentatges exigits en aquesta disposició i a la valoració del caràcter desproporcionat del sacrifici exigut.

Totes les impugnacions s'han de tramitar conjuntament pel procediment de l'incident concursal, i se n'ha de donar trasllat al deutor i a la resta dels creditors que són part en l'acord de refinançament perquè es puguin oposar a la impugnació. La sentència que resolgui sobre la impugnació de l'homologació no és susceptible de recurs d'apel·lació i se li ha de donar la mateixa publicitat prevista per a la resolució d'homologació.

8. Els efectes de l'homologació de l'acord de refinançament es produeixen en tot cas i sense possibilitat de suspensió des de l'endemà de la publicació de la sentència en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

9. Els creditors de passius financers que no hagin subscrit l'acord d'homologació o que hi hagin mostrat la seva disconformitat però resultin afectats per l'homologació mantenen els seus drets enfront dels obligats solidàriament amb el deutor i enfront dels seus fiadors o avaladors, els quals no poden invocar ni l'aprovació de l'acord de refinançament ni els efectes de l'homologació en perjudici d'aquells. Respecte dels creditors financers que hagin subscrit l'acord de refinançament, el manteniment dels seus drets enfront dels altres obligats, fiadors o avaladors, depèn del que s'hagi acordat en la relació jurídica respectiva.

10. En execució de l'acord de refinançament homologat, el jutge pot decretar la cancel·lació dels embargaments que s'hagin practicat en els procediments d'execució de deutes afectats per l'acord de refinançament.

11. En cas que el deutor no compleixi els termes de l'acord de refinançament, qualsevol creditor, adherit a aquest o no, pot sol·licitar, davant el mateix jutge que l'hagi homologat, la declaració del seu incompliment, a través d'un procediment equivalent a l'incident concursal, del qual s'ha de donar trasllat al deutor i a tots els creditors compareguts perquè s'hi puguin oposar.

Declarat l'incompliment, els creditors poden instar la declaració de concurs de creditors o iniciar les execucions singulars. La sentència que resolgui l'incident no és susceptible de recurs d'apel·lació.

Si s'executen les garanties reals, i llevat que a l'acord s'hagi pactat que en cas d'incompliment tindrà lloc la seva resolució, són aplicables les regles següents:

a) Si l'import obtingut en l'execució excedeix el del deute originari, o el saldo pendent d'aquest si no s'ha produït l'acord, es considera la diferència entre el

primer i el segon import com a sobrant als efectes dels articles 674 i 692 de la Llei d'enjudiciament civil, 133 de la Llei hipotecària i concordants.

b) Si la quantitat obtinguda en l'execució és menor que el deute originari, o el saldo pendent d'aquest si no s'ha produït l'acord, però més gran que el resultat de l'aplicació de l'apartat 4 anterior, es considera que no hi ha sobrant ni romanent, i el creditor fa seva tota la quantitat resultant de l'execució.

c) Si la quantitat resultant de l'execució és inferior al resultat de l'aplicació de l'apartat 4 anterior, es considera part romanent del crèdit la diferència entre les dues.

12. Sol·licitada una homologació, el mateix deutor no en pot sol·licitar una altra en el termini d'un any.

13. No poden ser objecte d'accions de rescissió els acords de refinançament homologats judicialment. L'exercici de la resta d'accions d'impugnació se sotmet al que disposa l'article 72.2.»

Disposició addicional primera. *Tractament de les operacions refinançades o reestructurades com a conseqüència d'un acord de refinançament.*

El Banc d'Espanya, en el termini d'un mes, ha d'establir i ha de fer públics criteris homogenis per a la classificació com a risc normal de les operacions reestructurades com a conseqüència d'un acord de refinançament dels que regula l'article 71 bis o la disposició addicional quarta de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Disposició addicional segona. *Vigència del règim dels nous ingressos de tresoreria.*

1. Durant els dos anys següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, no és aplicable el règim que conté el número 11 de l'apartat 2 de l'article 84 ni el número 6è de l'article 91 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

2. En aquest termini, és aplicable el règim jurídic següent:

1r Tenen la consideració de crèdits contra la massa els crèdits que suposin nous ingressos de tresoreria i hagin estat concedits en el marc d'un acord de refinançament subscrit a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, en les condicions que preveu l'article 71 bis o la disposició addicional quarta de la Llei concursal, fins a l'import del nou ingrés de tresoreria.

2n Aquesta classificació també s'aplica als crèdits concedits en aquests acords de refinançament pel mateix deutor o per persones especialment relacionades, que suposin nous ingressos de tresoreria, i fins a l'import del nou ingrés efectuat. En cap cas, tenen la consideració de crèdits contra la massa els ingressos de tresoreria fets a través d'una operació d'augment de capital.

3r Els interessos meritats pels nous ingressos de tresoreria a què es refereixen els números anteriors tenen la qualificació que preveu el número 3r de l'article 92 de la Llei concursal.

4t En cas de liquidació, també tenen la consideració de crèdits contra la massa els crèdits concedits al concursat en el marc d'un conveni d'acord amb el que disposa l'article 100.5 de la Llei concursal.

3. Transcorregut un termini de dos anys a comptar de la data de concessió dels crèdits que descriu l'apartat anterior, aquests es consideren crèdits contra la massa en els termes que indica el número 11 de l'apartat 2 de l'article 84 de la Llei concursal.

Disposició transitòria única. *Règim transitori.*

En els acords de refinançament que, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'estiguin negociant a l'empara de l'article 71.6 de la Llei concursal, és aplicable el règim anterior a l'esmentada entrada en vigor, si el deutor ja ha sol·licitat al registrador mercantil

la designació d'un expert independent, llevat que les parts optin en l'acord de refinançament per l'aplicació del règim contingut a l'article 71 bis.1, en la redacció que en fa el present Reial decret llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei o ho contradiguin.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

El títol i l'apartat 1 de l'article 568 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, queden redactats en els termes següents:

«Article 568. *Suspensió en cas de situacions concursals o preconcursals.*

1. No s'ha de dictar interlocutòria que autoritzi i despatxi l'execució quan consti al Tribunal que el demandat està en situació de concurs o s'hagi efectuat la comunicació a què es refereix l'article 5 bis de la Llei concursal i respecte als béns determinats a l'article esmentat. En aquest últim cas, quan l'execució afecti una garantia real, es té per iniciada l'execució als efectes de l'article 57.3 de la Llei concursal per al cas que sobrevingui finalment el concurs malgrat la falta de despatx d'execució.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2014, s'introdueixen les següents modificacions en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. S'afegeix un paràgraf al final de l'apartat 1 de l'article 15, amb la redacció següent:

«Les operacions d'augment de capital per compensació de crèdits s'han de valorar fiscalment per l'import d'aquest augment des del punt de vista mercantil, independentment de quina sigui la valoració comptable.»

Dos. Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 15, que queda redactada de la manera següent:

«b) Els aportats a entitats i els valors rebuts en contraprestació, excepte en el supòsit que preveu l'últim paràgraf de l'apartat anterior.»

Tres. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«3. En els casos que preveuen els paràgrafs a), b), c) i d), l'entitat transmissora integrada en la seva base imposable la diferència entre el valor normal de mercat dels elements transmesos i el seu valor comptable. No obstant això, en el cas d'augment de capital per compensació de crèdits, l'entitat transmissora integrada en la seva base imposable la diferència entre l'import de l'augment de capital, en la proporció que li correspongui, i el valor fiscal del crèdit capitalitzat.»

Quatre. S'afegeix un apartat 14 a l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«14. L'ingrés corresponent al registre comptable de quitaments i esperes conseqüència de l'aplicació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, s'imputa en

la base imposable del deutor a mesura que sigui procedent registrar amb posterioritat despeses financeres derivades del mateix deute i fins al límit de l'ingrés esmentat.

No obstant això, en el cas que l'import de l'ingrés a què es refereix el paràgraf anterior sigui superior a l'import total de despeses financeres pendents de registrar, derivades del mateix deute, la imputació d'aquell en la base imposable es fa proporcionalment a les despeses financeres registrades en cada període impositiu respecte de les despeses financeres totals pendents de registrar derivades del mateix deute.»

Disposició final tercera. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

Es modifica el número 19 de la lletra B) de l'apartat I de l'article 45 del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

«19. Les escriptures que continguin quitaments o minoracions de les quanties de préstecs, crèdits o altres obligacions del deutor que s'inclouguin en els acords de refinançament o en els acords extrajudicials de pagament que estableix la Llei concursal, sempre que, en tots els casos, el subjecte passiu sigui el deutor.»

Disposició final quarta. *Modificació de la disposició transitòria primera de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries.*

Se suprimeix l'apartat 6 de la disposició transitòria primera de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries.

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.*

L'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils, passa a tenir la redacció següent:

«1. Quan la societat absorbent sigui titular directa del noranta per cent o més, però no de la totalitat del capital de la societat o de les societats anònimes o de responsabilitat limitada que hagin de ser objecte d'absorció, no són necessaris els informes d'administradors i d'experts sobre el projecte de fusió, sempre que en aquest la societat absorbent ofereixi als socis de les societats absorbides l'adquisició de les seves accions o participacions socials, estimades en el seu valor raonable, dins d'un termini determinat que no pot ser superior a un mes a comptar de la data de la inscripció de l'absorció en el Registre mercantil.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.*

L'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, passa a tenir la redacció següent:

«En tot cas, són nul·les les clàusules pactades entre les parts o les pràctiques que siguin contràries als requisits per exigir els interessos de demora de l'article 6,

o les que excloguin el cobrament de l'esmentat interès de demora o el de la indemnització per costos de cobrament que preveu l'article 8. També són nul·les les clàusules i pràctiques pactades per les parts o les pràctiques que excloguin l'interès de demora, o qualsevol altra sobre el tipus legal d'interès de demora establert amb caràcter subsidiari a l'apartat 2 de l'article 7, quan tingui un contingut abusiu en perjudici del creditor, entenent que és abusiu quan l'interès pactat sigui un 70 per cent inferior a l'interès legal de demora, llevat que atenen les circumstàncies que preveu aquest article es pugui provar que l'interès aplicat no és abusiu. Aquesta possible modificació de l'interès de demora, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, no és aplicable a les operacions comercials efectuades amb l'Administració.»

Disposició final setena. *Modificació del Reial decret llei 10/2008, de 12 de desembre, pel qual s'adopten mesures financeres per a la millora de la liquiditat de les petites i mitjanes empreses, i altres mesures econòmiques complementàries.*

La disposició addicional única del Reial decret llei 10/2008, de 12 de desembre, pel qual s'adopten mesures financeres per a la millora de la liquiditat de les petites i mitjanes empreses, i altres mesures econòmiques complementàries, queda redactada en els termes següents:

«1. Als únics efectes de la determinació de les pèrdues per a la reducció obligatòria de capital regulada a l'article 327 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i per a la dissolució prevista a l'article 363.1.e) de l'esmentat text refós, així com respecte del compliment del pressupost objectiu del concurs que preveu l'article 2 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, no es computen les pèrdues per deteriorament reconegudes en els comptes anuals, derivades de l'immobilitzat material, les inversions immobiliàries i les existències o de préstecs i partides a cobrar.

2. El que disposa l'apartat anterior únicament és d'aplicació excepcional en els exercicis socials que es tanquin l'any 2014.»

Disposició final vuitena. *Modificació del Reial decret 1066/2007, de 27 de juliol, sobre el règim de les ofertes públiques d'adquisició de valors.*

La lletra d) de l'article 8 del Reial decret 1066/2007, de 27 de juliol, sobre el règim de les ofertes públiques d'adquisició de valors, queda redactada en els termes següents:

«d) Adquisicions o altres operacions procedents de la conversió o capitalització de crèdits en accions de societats cotitzades la viabilitat financera de les quals estigui en perill greu i imminent, encara que no estigui en concurs, sempre que es tracti d'operacions concebudes per garantir la recuperació financera a llarg termini de la societat.

Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors acordar, en un termini no superior a quinze dies a comptar de la presentació de la corresponent sol·licitud per qualsevol persona interessada, que no és exigible una oferta pública. No és necessari l'acord de dispensa quan les operacions que descriu aquesta lletra s'hagin efectuat com a conseqüència directa d'un acord de refinançament homologat judicialment d'acord amb el que preveu la disposició addicional quarta de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, sempre que hagi rebut l'informe favorable d'un expert independent en els termes que preveu l'article 71 bis 4 de l'esmentat text legal.»

Disposició final novena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei poden ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final desena. *Títol competencial.*

La modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, que conté l'article únic d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «legislació mercantil i de legislació processal», sense perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes.

La disposició addicional primera es dicta a l'empara de l'article 149.1.11a, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'ordenació de crèdit, banca i assegurances.

Les altres modificacions de textos legals contingudes a les disposicions finals primera a vuitena d'aquest Reial decret llei s'emparen en el títol competencial que estableix la norma objecte de modificació.

Disposició final onzena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 7 de març de 2014.

JUAN CARLOS R.

La presidenta del Govern en funcions,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN